EUFONII DOBROGENE

Soprana NICULINA CÂRSTEA

(Daniela Caraman Fotea, 30 aprilie 2012)

...este titlul celei mai recente apariții editoriale semnate de maestrul DORU POPOVICI. Apreciez proiectele monografice antume, oricând binevenite în cazul artiștilor cu aleasă contribuție în galeria culturală națională. Este și cazul Niculinei Cârstea. Pe lângă filme de viață și carieră ele invită și realizatorii de radio, de televiziune la relaționări îngemănate cu apariții charismatice susținute de inteligența comentariului. Niculina Cârstea nu face excepție. Informația de la sursă este ademenitoare.

Prim solistă a Teatrului Liric din Constanța pe parcursul a 31 de ani, muziciana a traversat un repertoriu de soprană lejeră, aducând la rampă 20 de roluri principale, 16 secundare în opere, operete, musical-uri. Și cele 4 LP-uri înregistrate constituie prețioase argumente, pledoarii semnificative pentru succesele notabile ale domniei sale. ATENȚIE, producători discografici: un Cd (poate mai multe), ar fi pe placul multor împătimiți ai vocilor frumoase, expresive, competitive.

„Niculina Cârstea a tălmăcit cu o puternică forță emoțională poemele mele inspirate de versurile lui Lucian Blaga. N-am să uit niciodată vocea ei de o aleasă calitate prin care întărește semnificațiile cuvintelor, corelația subtilă între textul literar și discursul sonor…” scrie Doru Popovici. A aplaudat-o și în rolul Luciei din opera lui Donizetti: „...vocea Niculinei Cârstea s-a identificat cu o rouă de tonuri... O cântare demnă de claritatea cerului boreal...” Și, mai apoi: ...„Niculina Cârstea s-a afirmat alături de alte mari interprete valoroase ale artei lui Donizetti, ca o artistă mult dotată, care nu se servește de vocea ei penetrantă, clară ca pâraurile de munte, ci servește arta sonoră, unde vocalitatea nu devine un scop în sine, ci un mijloc de a evidenția, fascinanta eufonie apolinică...” Lakme rămâne un alt rol cuceritor. Scrie din nou Doru Popovici: „ În preludiul ariei clopoțeilor, Niculina Cârstea a pus în lumină o monodie impresionantă, dovedind că posedă o frazare de excelentă muziciană. Ca apoi să dea naștere unui discurs sonor străbătut de o coloratură picturală. Ascultând-o și reascultând-o pot susține: Niculina Cârstea a generat ceea ce italienii au numit una meraviglia dell’arte”.

Soprana este prezentată în contextul colegilor de generație, al partenerilor: Nicolae Herlea, Dan Iordăchescu, David Ohanesian, Valentin Teodorian, Constantin Gabor, Zenaida Pally ș.a. Pe scenele din Constanța, București, Cluj-Napoca, Timișoara, Oradea, în Gilda, Violeta Valery, Adela, Norina, Rosina și câte alte celebre roluri.

Niculina Cârstea este o My fair lady a scenei noastre lirice, un chip dulce, protejat de timp, o profesoară solicitată de posibilele viitoare vedete ale operei.